

عنوان مقاله:

تطبیق و بررسی نماد در ادبیات معاصر (آثار صفارزاده، کاشانی، راکعی)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی نمادشناسی در هنر ایران با محوریت هنرهای بومی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فرشته محجوب - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

محمد ابراهیم ایرج پور - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

اعظم بهادر - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

نماد از منظر علوم بلاغی کلمه، عبارت و یا جمله است که علاوه بر معنای ظاهری، طیف معنایی گسترده ای به خواننده القا کند. از آن جا که بیان اندیشه های غامض عرفانی و انعکاس غیر مستقیم اندیشه های سیاسی و اجتماعی در قالب نمادین، راحت تر است، از زمان های گذشته نماد و نمادپردازی در ادب فارسی؛ به ویژه در عرصه شعر فارسی، جایگاه ویژه داشته است. نماد یکی از عوامل اصلی ابها مزا در شعر به شمار می رود. از این رو ارایه تعاریف دقیق و بررسی نمادهای شعر معاصر، می تواند گره گشای ابهام حاکم بر آن ها باشد و در تشخیص نماد از موارد مشابه آن یعنی کنایه های رمزی و استعاره های نماد نما به خواننده کمک کند. لذا در این مقاله عناصر بلاغی نمادگونه را در شعر معاصر مورد بررسی، تحلیل و نقد قرار گرفته شده است. شعر نمادین یا سمبولیک از جریان های مهم شعر معاصر است. از دیدگاه بسیاری از منتقدان و نظریه پردازان، از علل های گرایش شاعران معاصر به شعر نمادین و سمبولیک دگرگونی فضای سیاسی و اجتماعی جامعه است. از این رو، در این مقاله سعی بر آن است که، با تاویل و تفسیر چند نماد مشترک بین اشعار صفارزاده، کاشانی، و راکعی مثل گل و آب، درخت، پرچم و عامل مهم نمادین و سمبولیک شدن شعر پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

نماد، نمادگونه ها، طاهره صفارزاده، سپیده کاشانی، فاطمه راکعی، تطبیق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/748263>

